

Σκέψεις εξοντωτικής απομόνωσης

Παλιά ονειρεύονταν να μείνουν μαζί έρωτας.

Μετά δεν έβλεπαν την ώρα να μείνουν χώρια ασυμφωνία.

Με το μήνυμα της Πολιτικής Προστασίας «Μένουμε Σπίτι» βρέθηκαν μαζί, αιχμάλωτοι και ξένοι μεταξύ τους.

Τώρα βολτάρουν εναλλάξ στο σαλόνι. Τεντώνουν τα μάτια προς το παράθυρο. Αποτυπώνουν στο νου τους το ορθογώνιο πλαίσιο. Δεν βλέπουν τίποτα άλλο πέρα από αυτό. Αγνοούν ακόμη και την πρωταρχική του χρήση για αερισμό. Είναι απρόθυμοι να κοιτάζουν έξω. Διαφορούν για το ερημικό τοπίο, απαξιούν την επάνοδο της αστικής φύσης. Το τελάρο αλουμινίου μεταμορφώνεται σε κορνίζα που μέσα της μαντρώνει έντεχνα εκείνες τις σκέψεις που στριφογυρίζουν, επιμένουν, παραμονεύουν με στόχο την εξόντωση του άλλου. Φαντάζονται πώς θα ήταν αν κάποιος περνούσε μέσα από αυτόν τον πίνακα μίσους, αν έκανε βεβιασμένα μια έξοδο στο τίποτα. Σε μικρή απόσταση από το παράθυρο στήνουν ενέδρα ο ένας στον άλλο. Σκοτώνουν το χρόνο τους περιμένοντας να σκοτώσουν.

146 λέξεις